

The Glory and the Tabernacle

Parasha: Pekudei : פקודי - "Accounts"

Torah : Exodus 38:21-40:38

Haftarah : I Kings 7:51-8:21

Gospel : John 6:1-71

Thought for the Week

The paradox between the immanence of God and the transcendence of God paradox is illustrated in the mechanics of the Tabernacle. The uncontainable, inapproachable God is somehow contained (so to speak) within and maybe approached within a physical Tabernacle on Earth. The paradox between immanence and transcendence is also obvious in our sorry attempts to form a Christology which would explain the divine nature of Messiah. It is a mystery no less profound than the mystery of God taking up residence within the space of the Tabernacle. It would seem to be an impossibility; nonetheless, He did.

Commentary

A sudden shout rose up through the assembly and all eyes were fixed upon the mountain. The cloud which had covered the top of the mountain these many days seemed to be descending. Yes, it was, rolling and cascading down the mountainside like a sudden avalanche of vapor, mist and smoke.

A panic spread through the people; a holy terror seized every heart. As if choreographed in advance, all Israel--every man, woman and child--fell prostrate to the ground. There was a brilliant light emanating from the cloud as it dropped from the top of Mount Sinai. The peak of the mountain was now visible, gleaming in the sun. Without the cloud covering it, it seemed to be a small, humble and insignificant mountain after all. The LORD had left Sinai.

Then the cloud covered the tent of meeting, and the glory of the LORD filled the tabernacle. Moses was not able to enter the tent of meeting because the cloud had settled on it, and the glory of the LORD filled the tabernacle. (Exodus 40:34-35)

God had taken up residence in the Tabernacle, but He was unapproachable. Even Moses, who was accustomed to standing upon Mount Sinai and basking in the glory of the presence of the LORD, could not enter. How is it, then, that Moses was able to withstand God's glory on Mount Sinai, yet was not able to enter into the Tabernacle?

De heerlijkheid en de Tabernakel

Parasha: Pekudei: פקודי - "Verantwoording"

Thora: Exodus 38:21-40:38

Haftara: 1 Koningen 7:51-8:21

Evangelie: Johannes 6:1-71

Gedachte voor de Week

De paradox tussen de immanentie (bewuste ervaring van God) en transcendentie (het bovenzinnelijk bewustzijn van God) wordt geïllustreerd in het mechanisme van de Tabernakel. De niet te beseffen, ongenaakbare God wordt op een of andere manier (bij wijze van spreken) binnenin opgenomen en mogelijk binnen een fysieke Tabernakel op aarde benaderd. De paradox tussen immanentie en transcendentie is ook duidelijk in onze bedroevende pogingen om een christologie (christelijke definitie van Jezus Christus) te vormen, die de goddelijke natuur van de Messias zou verklaren. Het is een mysterie ,niet minder diepgaand dan het mysterie van God die verblijf houdt in de ruimte van de tabernakel. Het lijkt een onmogelijkheid; toch deed Hij het.

Commentaar

Plots klonk een schreeuw door de vergaderden en alle ogen waren op de berg gericht. De wolk die de top van de berg de voorbije dagen had bedekt leek te dalen. Ja, ze rolde en viel zoals een waterval naar beneden langs de berghelling, zoals een plotselinge lawine van damp, nevel en rook.

Onder het volk brak paniek uit, een heilige schrik greep ieders hart aan. Alsof van tevoren in scene gezet, knielde toen gans Israel - iedere man, vrouw en kind - op de grond. Er was een briljant licht dat van de wolk uitging terwijl ze van de top van de berg Sinaï viel. De piek van de berg was nu zichtbaar, blinkend in de zon. Zonder de wolk die hem bedekte, leek het uiteindelijk maar een kleine, bescheiden en onbeduidende berg. De HEERE had Sinai verlaten.

Toen overdekte de wolk de tent van ontmoeting, en de heerlijkheid van de HEERE vervulde de tabernakel, zodat Mozes de tent van ontmoeting niet kon binnengaan, omdat de wolk daarop bleef en de heerlijkheid van de HEERE de tabernakel vervulde. (Exodus 40:34-35, HSV)

God had zijn intrek genomen in de Tabernakel, maar Hij was ongenaakbaar. Zelfs Mozes, die gewend was op de berg Sinaï te staan en in de glorie van de aanwezigheid van de HEER te vertoeven, kon niet naar binnen. Hoe kan het dan, dat Mozes in staat was om Gods heerlijkheid op de berg Sinaï te weerstaan, maar niet in staat was om de Tabernakel in te gaan?

When Moses ascended Sinai, he entered into the true Tabernacle, the very courts of God. Thus the glory of God on the mountain represents the glory of God in the World to Come and the New Covenant, whereas the glory of God in the Tabernacle is His glory in the this World and covenant. That is the reason Moses can approach on the mountain, but was unable to do so when the glory descends to the earth. The mountain symbolized the Heavenly reality. Thus even Yeshua had to veil His glory (except while on the mountain of transfiguration—a parallel to Sinai). His glory will only be fully revealed when the heavenly reality is fully realized on Earth. In that day, God's people will be able to approach the Glory without restriction, as John notes, "I saw no temple in it, for the Lord God the Almighty and the Lamb are its temple. And the city has no need of the sun or of the moon to shine on it, for the glory of God has illumined it, and its lamp is the Lamb." (Revelation 21:22-23)

Toen Mozes de Sinaï besteeg, ging hij in de ware Tabernakel, de voorhoven van God. Dus de heerlijkheid van God op de berg vertegenwoordigt de glorie van God in de toekomstige wereld en het Nieuwe Verbond, terwijl de heerlijkheid van God in de Tabernakel Zijn heerlijkheid in de deze wereld en het verbond is. Dat is de reden dat Mozes op de berg kon naderen, maar niet in staat was om dit te doen wanneer de glorie naar de aarde afdaalde. De berg symboliseerde de hemelse werkelijkheid. Zelfs Yeshua moest dus Zijn heerlijkheid afdekken (behalve bij de transfiguratie op de berg - een verwijzing naar de Sinaï). Zijn heerlijkheid zal alleen volledig worden onthuld wanneer de hemelse werkelijkheid volledig gerealiseerd is op aarde. Dan zal Gods volk in staat zijn tot de Heerlijkheid te naderen zonder beperking, zoals Johannes opmerkt: "Ik zag geen tempel in haar, want de Heere, de almachtige God, is haar tempel, en het Lam. En de stad heeft de zon en de maan niet nodig om haar te beschijnen, want de heerlijkheid van God verlicht haar, en het Lam is haar lamp."(Openbaring 21:22-23, HSV)